

bringe saa meget for Stat og Kommune, som adskillige ærede Medborgere vilde være tilbøjelige til at antage.

I Lovforslaget foreslaas det, at der til Staten skal erlægges Halvdelen af den Værdistigning, som en Ejendom faar i Kraft af Anlæg af en Bane. Her møde vi straks det vanskelige Punkt, thi Vanskeligheden ved en retfærdig Gennemførelse af Værdistigningsafgiften ligger simpelthen i at faa udredet, hvilken Værdistigning der udelukkende skyldes Baneanlæg, og hvilken der i mere eller mindre Grad kan skyldes helt andre Aarsager. Af denne førstnævnte Værdistigning skal Staten have Halvdelen, naar denne Værdistigning udgør et Beløb af mindst 10,000 Kr. eller 10 pCt. af den paagældende Ejendoms Værdi. Om det Punkt kunde jeg ønske at gøre en Bemærkning, da jeg ikke er sikker paa, at Forholdet mellem de 10 pCt. og de 10,000 Kr. er tilstrækkeligt passende. Jeg kunde nemlig tænke mig, at der var en Ejendom, hvis Værdi paa Grundlag af Vurderingen til Ejendomsskyld af 1904 — det er jo den, der er Grundlaget — var 4,000 Kr., og at dens Værdi forøgedes ved Baneanlæg med 15 pCt., altsaa 600 Kr. Vedkommende Ejendomsbesidder skulde saa afgive Halvdelen af Værdistigningen over 10 pCt. Men paa en anden Plads ved samme Baneanlæg kunde der være en Ejendom, hvor Værdiforøgelsen androg 7—8—9,000 Kr. uden at dette udgjorde 10 pCt. af Ejendommens Værdi. Den sidstnævnte Ejendomsbesidder vilde da i Virkeligheden, saa vidt jeg forstaar Lovforslaget, blive fritagen for Værdistigningsafgift til Staten eller det offentlige, hvad der efter min Mening vilde være ganske urigtigt, naar man fra den anden Ejendomsbesidder tog et saa lille Beløb, som Halvdelen af 200 Kr. for Offentligheden maa siges at være. Jeg vil derfor anse det for ret sandsynligt, at der kunde tilvejebringes et mere retfærdigt Forhold, hvad Minimumsbeløbene angaa, som skulde holdes ude af Betragtning, end de 10 pCt. og de 10,000 Kr. Man kunde maaske nedsætte Beløbet af 10,000 Kr. lidt eller hæve Procenten en lille Smule, for ikke at komme til at gøre Uret overfor de mindre Ejendomsbesiddere.

Med Hensyn til den Kommission, som tænkes nedsat til at gennemføre denne Værdistigningskat, er jeg atter enig med den højtærede Minister i, at denne Kommission faar en overordentlig vanskelig Opgave, saa man maa ønske den alt mulig Held og Lykke. Jeg vil henstille til Over-

vejelse baade af den højtærede Minister og det høje Ting, om det egentlig er rigtigt at nedsætte en speciel Kommission hertil. Naar Grundlaget for Vurderingen af Ejendommenes Værdistigning som Følge af Jernbaneanlæg skal være Vurderingen af 1904 til Ejendomsskyld, vil jeg i alt Fald finde det rimeligt og henstille til velvillig Overvejelse, om det ikke var rigtigt at holde sig til de bestaaende Vurderingskommissioner, i alt Fald til en Begyndelse. Selvfølgelig maatte der være en Appellinstans, som den Part, der mener sig forurettet ved den første Afgørelse, kunde indanke Sagen for, og dertil vilde det maaske være rimeligt at nedsætte en særlig Kommission. Men ved de mange Vurderingsforretninger, som der ganske sikkert vil blive, tror jeg, det vil være heldigt, at man benytter de bestaaende Ejendomsskyldraad.

Saa er der endelig Spørgsmaalet om, hvorvidt Ejerne ønske at indbetale Afgiften kontant eller udrede den i aarlige Rater, omtrent i Lighed med, hvordan man afdrager og forrenter et Prioritetslaan. Der stiller Lovforslaget de paagældende frit, og det finder jeg i og for sig saare rimeligt og naturligt. Jeg kan i dette Forhold i alt Fald paa nærværende Tidspunkt slutte mig til de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder om dette Spørgsmaal. Dog vil jeg sige, at jeg af Hensyn til Spørgsmaalet om Ejendomspriserne i det hele og om den mindre bemidlede Befolknings Adgang til at erhverve Ejendomme, vilde anse det for mest heldigt, at der ikke foregik nogen kontant Indbetaling af den Værdistigningsafgift, som Ejerne i det bestemte Tilfælde skulde betale, men at man lod den hvile som en Prioritet paa den paagældende Ejendom. Som sagt, Tanken fortjener grundig Overvejelse og Undersøgelse. Jeg tror, der er noget godt i den, og at Staten ved denne Værdistigningsafgift, som den efter min Mening er fuldstændig berettiget til at søge at erhverve i alt Fald en Del af, kan faa Erstatning for en stor Del af den store Udgift, som Gennemførelse af dette Lovforslag vil medføre.

Idet jeg hermed afslutter min Omtale af det foreliggende Lovforslag, vil jeg udtale Ønsket og Haabet om, at det maa lykkes at gennemføre det endnu i denne Samling. Som vi alt have hørt, er der stor Trang til forskellige af de foreslaaede Baneanlæg og navnlig, efter hvad der er meddelt mig og vistnok ogsaa meddelt officielt her i Salen, til Dobbeltsporet gennem Fyn. Da det maa anses for givet, at